

Quod bonum, felix, faustumque sit!
37 *t.*
Diss. II.

**DISPUTATIO
IVRIDICA
DE
HEREDVM IN-
STITUTIONE.**

Quam
D. O. M. A.

SUB PRÆSIDIO

Viri Clarissimi, atque Consultissimi

Dn. GREGORII BICCII, J. U. D. inque
inclytâ hâc Argentoratensium Academiâ Professoris Pu-
blici, Fautoris, Præceptoris, ac Patrōni sui multis
nominibus suspiciendi,

Publici Exercitij gratiâ discutiendam
proponit

PAULUS GAMBS, Argentoratensis.

Ad diem 3. Auguſti,

In Auditorio JCtorum.

ARGENTORATI,
Typis EBERHARDI WELPERI,
Anno M. DC. XXXVII.

2

DISPV TATIONIS
DE
HEREDUM INSTITU-
TIONE
PRO O E M I U M .

Hominum gratiâ ut omne jus, l. 2.
ff. de stat. hom. ita & testamentorum con-
dendorum potestatē introductam esse, nemo
vel tantillum sapiens inficias ire potest: Quid
enim magis hominibus debetur, quām ut su-
preme voluntatis liber sit stylus, licitumque,
quod iterum non reddit, arbitrium. l. 1. C. de SS. Eccles. §. 34.
Instit. de legat. Eoque iniquum appellat I^{Crus} Paulus in l. 43.
pr. ff. de V. & P. subst. beneficium Principis, quod testamente
factionem homini sane mentis anfert. Verū enim verò e apo-
testas non tam libera est, ut leges infirmare posset l. 5 ff deleg.
l. Indeque si quis ea, quæ ad testamentorum firmitatē, legali-
tatemque requiruntur tam à I. C. ac Prætorio, quām Constitu-
tionibus Principum, in §. 3. & seq. Instit. de testam. ordin.
omittere ac negligere vellet, sterilem profectò navaret operam,
conatusque frustaneos proderet. Inter qua requisita haud
postremum locum obtinet Heredis institutio. §. 4. Inst. d. t.
fundamentum quippè quo totum testamentum nititur. §. 34.
Inst. de legat. quo sublatō omne superstructum corruit. Qua-
propter opera & pretium me facturum arbitror, si de hac nobilissi-
ma longeque utilissimâ materiâ non quidem, ut ejus requiri
dignitas, sed pro instituti ratione, breviter (monente id Impe-
ratore nostro, in pari negotio, l. 39. §. 1. C. de Appell.) rejecta

A 2 etiam.

1

etiam omni difficultate §. 3. Inst. de fid. her. apprehensā an-
tem legibus amicā simplicitate §. 3. Inst. de leg. agn. success.
aliquid dicam; inhārens in primis vestigis Dn. Presidiū, cui,
ordine sic suadente, ab hujus materia enodatione publicarum
prælectionum initium facere placuit. Quod ut bene (loquor ite-
rum cum Imp. nostro, in N. 6. pr. ut loquar eleganter) atque
competenter fiat atque geratur; Deus Opt. Max. cuius benefi-
cio magis, quam hominum studio ac labore vera sapientia com-
paratur, divinā suā gratiā mihi adesse velit, ut ad hæc omnia
magna veneratione, tanquam sacra; magna cautione, tan-
quam ignes; magna industria, tanquam ingentia saxa petitu-
rus, manus admoveam,

THESES I.

Derivatio
vocabuli
hereditis.

Cum igitur meritò prior verborum cura esse debeat,
potior rerum; ob servandum primò vocabuli *Heredis*
varias à Dd. passim afferri derivationes: Alij enim dedu-
cunt id ab ære seu pecuniâ, definiente quippe Cicerone
in Topicis *Hereditatem*, quod sit pecunia à defuncto re-
licta; Nonnulli autem ab hærendo dictum volunt, cum
heredis & defuncti una quodammodo persona esse dic-
tū in N. 48. pr. quæ personæ sibi invicem adhærent, ut
post Hottom. sentit Treutl. in *Comm. suo sup. Pand.* in pr.
h. t. Quibus tamen applausum meum denego; arridet
potius sententia eorum, qui hoc vocabulum ab *Hero*, h.
e. *Domino*. l. 11. §. 6. ff. ad l. *Aquil.* derivant, tūm quod
veteres *Heredes* *Dominos* appellabant. §. ult. Inst. de her.
qual. & diff. l. 11. ff. de lib. & postb. Clariſs. Dn. *Præses in suis*
prælect. Inst. n. 30. h. t. Tūm etiam, quod, sicut hereditas
dicitur defuncti personam sustinere §. 4. Inst. & l. 31. §. 1. in
fin. ff. h. t. & *Domina* esse, d. l. 31. l. 61. ff. de A. R. D. Ita & *He-*
res, qui eandem adeptus est, dicitur idem jus habere,
quod defunctus habuit, adeoque *Dominus* esse l. 50. ff. de
R. l. Imò heredi aliquando plus licet, quam ipsi defun-
to, ut

cto, ut recte affirmat Treutl. 2. Disp. 12. θ. 1. lit. A. argum.
l. 38. ff. soluto matrim. Eamque ob causam vocabulum
Heredis in ff. Florentinis per simplex E. scribi recte norat
Treutl. d. loc. & ab ipso citatus Borcholt, Inst. h.t. ad §.
fin. n. 1.

2. Observandum deinde vocabulum *Institutionis* (lo. Derivatio
quor cum Clariss. Dn. Præside sup. cit. præf. Inst. n. 31.) vocabuli
compositum esse ab *In* & *statuo*, quod propriè decernere Institu-
significat; is enim *heres institui* dicitur, quem defunctus
testator sibi successorem in testamento decernit; add.
Wesenb. in Comm. Inst. ad rubr. h.t. verb. *Instituendis*.

3. Hisce præmissis ad definitionem accedo, quam sic Definatio.
formo, quod Heredis institutio sit actus, quo quis ali-
quem in testamento decernit atque declarat, quem post
mortem in bonis suis universis succedere vult. C.I.A. h.t.
θ. 1.

4. Definio per Actum] argumento l. 19. & subseq. l. 20. ff.
de V. S. quæ posterior lex expressè dicit testandi jus non
pertinere ad verba (prioris sc. l. 19.) *contrarerunt & gesse-
runt*, eoque necessariò colligo, referendum illud esse ad
verbum *Actus*.

5. Dico in Testamento] quoniam Codicillis neque
dari, neque adimi possunt legata. § 10. Inst. de fid. her. mul-
tò minus igitur hereditas. l. 27. §. 1. ff. de Condit. Inst. ne scil.
testamentorum atque codicillorū jus confundatur. §. 2.
Inst. de codicill. add. l. 14. C. de testam. l. 7. C. de codic. Quod
ipsum de directa datione, & ademptione, non cā, quæ
per fideicommissum fit, intelligendum esse suadent tex-
tus juris suprà allegati.

6. Dico post mortem] tūm quod viventis per rerum
naturam nulla sit hereditas, argum. l. 1. ff. de her. & act.
vend. l. 1. ff. pro herede; tūm etiam , quod in plerisque he-
reditas defuncti (non viventis, i. e. heredis futuri,) perso-
nam sustineat, pr. Inst. de stip. serv. & §. servus. 2. Inst. de he-
red. Inst.

7. Addo in bonis suis] nam qui in alienis bonis aliquem heredem instituit, nihil facit l. 77. §. 24. in verb. pecunia sua. ff. de leg. 2. heredes enim dicuntur Juris successores. l. 9. §. 12. h. t. ut & hereditas successio in universum jus, quod defunctus habuit. l. 24. & l. 119. ff. de V.S. l. 62. ff. de R. I. nemo autem plus juris in alterum transferre potest, quam quod ipse habet. l. 54. & 120. ff. de R.I. Wesemb. h. t. nu. 5.

8. Addo universis] quod vocabulum bifariam accipitur, Primo quidem latè, & significat omne, quicquid continetur in totâ hereditate, ut cum unicus tantum heres instituitur. l. ult ff. h. t. Secundo autem strictè, & denotat massam aliquam bonorum, quæ cujusque fuerunt, cum moreretur, in quâ non tantum commoda, sed & incommoda. l. 119. de V.S. non tantum res, quarum Dominus fuit testator, sed & credita & debita. l. 3. pr. ff. de bon. poss. continentur, quæ tamen universitas consistere potest etiam in parte hereditatis, & re minimâ. l. 9. & 10. ff. de pet. her. ita quidem, ut ea res minima contineat in se quoque commoda & incommoda. t. t. ff. si pars her. pet.

9. Explicatâ definitione, ad divisionem progredior, quam duplarem facio, primam quidem ipsorum heredum; alteram autem Institutionis corundem.

Divisio
Heredum.
10. Primam divisionem rursus duplarem propono; *Heredes* enim dividi possunt Primo in eos qui ab intestato hereditatem adire possunt; qui etiam legitimis dicuntur, quoniam lex iis hereditatem defert, de quibus est t. t. *Inst. de hered.* quæ ab intest. & alij seqq. ut & t. t. C. de legitim. hered. quod quidem communiter, & magis secundum naturam fieri consuevit, ut defuncti cuiusvis hereditas, ratione potissimum sanguinis, jure legitimo ad successorem deferatur: Et eos, qui ex testamento heredes facti sunt, de quibus est t. t. *Inst. ff. & C. de her. Inst.* quod accedit si specialiter, & ex provisione hominis hereditas aliò

aliò, quām quo à Legibus destinata erat, transferatur. De
posterioribus autem hīc loquimur, non de prioribus.

4.

11. Secundò in necessarios, suos & necessarios, & ex-
traneos, pr. Inst. de her. qual. & diff. sive cum C.J.A. b.t.
θ.2. in necessarios, & voluntarios; necessarios iterum in
simpliciter sic dictos, & suos simul ac necessarios, l.3. §.3.
h.1. Necessarij simpliciter dicuntur illi, qui in potestate
Dominicā ipsius testatoris constituti, sive velint sive no-
lint, omnino post mortem ejus & liberi, & heredes fiunt,
§.1. Inst. d.t. eamque hereditatem etiam suscipere cogun-
tur, licet ære alieno supra modum gravatam, ad hunc ef-
fectum, ut bona hereditaria non defuncti, sed ipsius he-
redes nomine, vendantur d. §.1. Sui & necessarij dicuntur,
qui in patriā potestate ipsius testatoris mortis tempore
immediate constituti, sive velint sive nolint, ipso jure he-
redes esse coguntur, nisi abstinendi facultatem à Prætore
impetraverint. §.2. inst. d.t. Extranei autem heredes sunt,
qui neque in potestate patriā, neque dominicā ipsius te-
statoris suprà dicto modo existunt. §.3. Inst. d.t. ideoque
non coguntur adire hereditatem, sed competitiis delibe-
randi potestas, §.5. Inst. d.t. quæ extendit se usque ad an-
num. l.19. C. de Iur. delib. scientibus sc. ignorantibus enim
etiam post longum tempus petendæ hereditatis facultas
conceditur. l.7. C. de pet. her. l.8. C. de Iur. delib. addit. Con-
sultis. Dn. D. Locamerum, p.m. in quest. suâ Iustin. 244.
In cuius locum hodiè successit, ex Constitutione Impera-
toris nostri Justiniani, Inventarij confeccio. l. ult. §.2. C. de
Iur. delib. §.5. Inst. de her. qual. & diff. liberā tamen here-
dibus institutis electione permisā, utrū saluberrimum
hoc remedium Justiniani arripere, an veteri gravamini
de liberationis se supponere maluerint. d. §. sed nostra. 6.
I. de hered. qualit. & diff.

12. Quod tandem ad divisionem ipsius Institutionis Divisiō In-
spectat; dicendum, Institutionem aliam esse, quæ sit in stitutiōnē
primum

primum tantum gradum, quæ in specie sic dicitur, *i.e.*
Inst. ff. & C. de her. Inst. de quâ etiam hîc loquimur; alia au-
tem est, quæ non in primum, sed & ulteriore gradum fit, quæ in specie substitutio vocatur. *l. 43. §. 2. ibi*
nihil autem ff. de V. & P. subff. de quâ est t.t. Inst. ff. & C. de
V. & P. subff. add. C.J.A. hic n.r.

13. Nunc antequam ad portum revehatur Disputatio
hæc, quædam dicenda sunt etiam de causis heredū Insti-
tutionis, quarū duas præcipue species communis Philo-
sophorum schola asserit; primam constituant causæ ex-
ternæ, quæ efficientem & finem; alteram causæ internæ,
quæ materiam & formam sub se comprehendunt.

Causa effi-
ciens.

14. Causa efficiens iterum duplex est, principalis &
instrumentalis; Principalis quidem est ipse testator, qui,
siquidem in scriptis testari vult, propriâ manu here-
dem instituere atque scribere cogitur ex Constitutio-
ne Iustiniani *l. 29. in pr. C. de testam.* quod tamen muta-
tum *N. 119. cap. 9.* ita ut hodiè cuiuslibet manuscribi
heres possit: quod si tamen literas ignoret, & ita sine scri-
ptis testari vult, sufficit nomen heredis coram testibus
nuncupari, ut sciant illi quos heredes esse velit post mor-
tem suam. *l. 29. pr. C. de test.* Testatoris enim voluntas po-
tissimum spectanda est. *l. 13 pr. ff. h. t.* Quæ oritur vel ex af-
fectione aliquâ singulari, vel ex benemerito heredis *l. 10.*
fin. ff. mandati. l. 9. ff. pro socio, vel etiam ex naturæ & ipso-
rum testantium communi voto, quod ad bona Paren-
tum liberos vocat, *l. 7. §. fin. unde liberi,* vel tandem ex ne-
cessitate, vel debito aliquo. *l. 10. ff. pro socio,* quod à J. C. im-
ponitur Parentibus, ut scil. liberos suos heredes institu-
ant, aut, si justæ causæ subsint, nominatim ex heredent
l. 7. ff. de bon. damn. Causa denique instrumentalis, est te-
stamentum, codicillis enim hereditas directò neq; dari,
neque adimi potest. *l. 7. C. de codic.* vid. sup. *θ. 5.*

*Quihere-
des insti-

15. Heredes autem instituere possunt omnes, quibus
com-

competit testamenti factio. Welsemb. v. b.t. n.4. l.4 ff. de tuer pos.
test. Cum autem testamenti factio bifariam accipiatur,
sunt.
Primò quidem pro jure faciendi testamentum, quæ acti-
va: Secundò autem pro jure capiendi aliquid ex testa-
mento, quæ passiva dicitur, C.J.A. b.t. 0.3. n.2. cum alleg.
text. dicendum hic testamenti factio[n]em activam non
passivam intelligi, quando scil. quis capax & idoneus est,
ad testamentum conficiendum; ut est Paterfamilias. l.3.
prff. de jur. codic. ubi excluduntur statim, qui impediun-
tur vel ob potestatem aliquam, in quâ sunt, sive Domini-
cam, ut servi. l.10. pr. & l.19 ff. de testam. sive patriam, ut fi-
liiam. pr. Inst. quib. non est perm. fac. test. l.6. pr. & l.16. prff.
de test. excepto tamen peculio castrensi, vel quasi, in qui-
bus vice patrum familiarum funguntur. l.2. ff. ad Sctum
Macedon. vel ægritudinem sive animi, ut impuberes &
furiosi, §.1. Inst. de test. ordin. l.16. §.1 ff. de test. & mente ca-
pti. d.l.16. Prodigii §.2. Inst. d.t. sive corporis; ut surdi & mu-
ti. §.3. Inst. d.t. l.6. §.1. & 16. prff. de test. nisi à Principe specia-
liter id impetraverint. l.7. ff. d.t. Coeci §.4. Inst. d.t. vel ali-
am ob causam, ut peregrini. l.17. §.1 ff. de pan. l.1. C. b.t.
ubi Gothofr. & qui apud hostes sunt. §.ult. Inst. & l.8. pr.
ff. d.t. si modò captivi detinentur. Illi enim qui quoquo-
modo in hostico deprehenduntur, quomodo volunt, &
quomodo possunt testandi licentiam habent. l.ult. ff. de
testam. milit. cui bonis interdictum est l.18. prff. d.t. & alij
de quibus C.J.A. tit. de testam. 0.6.

16. Quod ad causam materialem attinet; est ea rur. Causa ma-
terialis.
sus vel ex quâ (quæ h[ic] demonstrari nequit, cum heredis
institutio sit aliquod accidentis, quod, ex communi Philo-
sophoruni consensu, nullâ tali materiâ constat) vel in
quâ sive subjectum, quod est ipsum testamentum, in quo
heredes scripti sunt, non autem codicillus, ut supra di-
cimus 0.5. & 14. in fin. vel tandem circa quam sive objectum.
Est autem h[ec] materia circa quam sive objectum

B

hic

hic duplex; heredes sc. instituendi; & res ipsa in quâ heredes institui possunt.

Qui heredes institui possint.

17. Heredes autem institui possunt omnes, quibus est testamenti factio passiva. *§.4. Inst. de her. qual. & diff.* Ubi sciendum; antequam heredes extranei instituantur, necesse esse, ut sui heredes ab hereditate removeantur, atque nominatim exheredentur (*Justis tamen ex causis expressis in N. 115. iniquè enim exhereditati testamentum officiosum, quasi non ex officio pietatis paterna factum, accusare possunt*; quo facto, si *Judex contra testamentum pronuntiaverit, jure quidem veteri neque legata neque cætera in testamento scripta debebantur.* *l.8. §.16 ff. de inoff. testam.* *jure autem novissimo heredis tantu*m* institutio rescinditur, legata autem atque cætera firma manent.* *d. 2. N. 115. c. 3. in fin.*) nō autem prætereantur, *pr. Inst. de exher. lib. aliàs testamentum inutile erit.* *d. pr.* atque nullius momenti, *l.1. pr. ff. de injust. rup. irrit.* adeò ut heres talis præteritus, testamentum vel institutu*m* querelâ nullitatis ipso iure evertere, vel petitâ contra tabellu*m* bonorum possessione, tollere possit. *l. ult. vers. sancinus. C. de lib. prat.* Cum verisimile sit, oblivione omissum suum heredem esse, qui vivente adhuc testatore Dominus rerum paternarum quodammodo videbatur. *l. 11. ff. de lib. & posth.* Excipliuntur tamen ab hâc regulâ duo præcipue casus. Primus est si filius sponte abstinuerit hereditate (*cū omnes licentiam habeant iis, quæ pro se scripta sunt, renunciare.* *l. 29. C. de pac*t*.*) quod etsi subtilitatij juris restagari videatur, tamen voluntas hec ex æquo & bono cōservabitur. *l. 17. ff. de injust. rupt. irrit. fact. test.* Treutl. 2. *Diss. 11. θ 1. lit. C. sub fin.* Secundus casus est, si vivò adhuc testatore deceperit, hoc enim casu reconvalescit testamentum, si non subtilitate juris civilis, tamen similiter ex æquo, & bono. Vid. Ampliss. Dn. D. Locam. p.m. *in quest. suā Iustin. 222.*

18. Testamenti autem factionem habere intelliguntur,

C.

tur, qui vel per se, vel per alios capere quid ex alieno testamento, idque vel sibi vel aliis acquirere possunt, et si ipsi testamentum facere nequeant. §. 4. vers. testamenti autem factio-
nem. Inst. de her. qual. & diff. l. 16. pr. ff. de testam. ut autem extraneus aliquis habeat hanc testamenti factio-
nem, tria tempora inspicienda veniunt; testamenti scil.
facti, mortis testatoris, & tandem adeundæ vel acquirendæ hereditatis; medium enim tempus, inter factum te-
stamentum & mortem testatoris, vel conditionem insti-
tutionis existentem, non attenditur. d. §. 4. ibi medio au-
tem tempore. Inst. de her. qual. & diff. l. 6. §. 2. & l. 49. in fin.
ff. h.t. In simpliciter autem necessariis, ut servis propriis,
& suis simul ac necessariis duo tantum tempora spectan-
tur, conditi scil. testamenti, & mortis testatoris, sive con-
ditionis existentis. C.J.A. hic θ. 2. n. 2.

19. Excipendum tamen à superiori regulâ θ. 17.
posse quem heredem institui, et si testamenti factio-
nem etiam passivam non habeat; ut si quis scribatur heres in
tempus capiendæ hereditatis. l. 62. in pr. h. t. vel si quis à
militie heres sit institutus. l. 13. §. 2. ff. de milit. test. l. 5. & l. 15.
C. eod. cui inter cætera, quæ ipsi cōcessa sunt liberum quo-
que arbitrium, quibus velit relinquendi supremo judi-
cio suo concessum est, nisi lex expresse talem institutio-
nem prohibuerit. d. l. 5. in fin. C. de test. milit.

20. Hisce præmissis concludo. I. Heredes institui pos-
se tam liberos homines, quam servos pr. Inst. h. t. priores
quidem si sint cives Romani, l. 6. §. 2. l. 15. §. 4 ff. h. t. ubi ex-
cluduntur statim, Peregrini. d. l. 6. §. 2. & l. 1. C. de her. Inst.
argum. l. 17. §. 1 ff. de pæn. l. 15. ff. de inter. & releg. Deportati,
d. l. 1. C. de her. Inst. (quibus tamen institutis, hereditas non
ad fiscum defertur, ut recte affirmat Treutl. 2. Disp. 11. θ. 2.
lit. G. in fin. sed in eâ causâ erit, in quâ fuisset, si scripti non
fuissent. l. 1. C. de her. Inst.) In metallum damnati. l. 3. pr. ff.
de his quæ pro non script. hab. Hæretici præterea, Anabapti-
sti, Manichæi. l. 3. C. de Apost. & l. 4. §. 2. C. de her. & Manich.

21. II. Heredem institui posse etiam filium naturalem sive spurium, à matre quidem, in casu, quo alios legitimos liberos non habet. l. 5. C. ad Sctum Orfit. §. novissimè. 3. Inst. eod. l. 29. §. 1. ff. de inoff. test. maximè si ex licitâ consuetudine concubinatuq; sit natus. l. 5. vers. sin autem. A patre autem non nisi unica bonorum uncia relinquuntur naturali potest; si quidem liberos habuerit legitimos, vel mater ejus adhuc vivat. l. 2. C. de naturalibus liberis. N. 89. c. 12. §. 2. His autem duobus casibus deficientibus, ex semisse eum instituere potest. l. 8. C. de natur. lib. quod correxit postmodum Justinianus, adeò ut etiam ex asse institui possit. Auth. seq. licet. C. de natur. lib. quod iterum de iis intelligendum est, qui ex legitimo concubinatu sunt nati; Incestuosi enim ab hoc beneficio omnino excluduntur, quibus ne alimenta quidem debentur. d. N. 89. c. 12.

22. III. Posthumum heredem institui posse, tam à marito, qui uxorem nondum duxerit. l. 4. ff. de lib. & posthum. l. 3. ff. de bon. poss. secund. tabb. quam à spadone, & coqui generare facilè non potest. l. 6. pr. ff. d. r. ut & hermaproditio. d. l. 6. §. 2. Si virilia in eo prævalent; non autem à castrato. d. l. 6. §. 1. porrò heredem institui posse etiam eum, qui apud hostes est. l. 32. §. 1. ff. b. t. nisi sit transfuga, argumento l. 5. §. 1. ff. de capit. min. ut & totum aliquod collegium, licitum tamen. l. 1. C. de SS. Eccles. l. 8. C. h. t. ipsum etiam Imperatorem. l. 16. pr. C. de testam. nisi id litis causâ fiat. §. ult. Inst. quib. mod. test. infirm. l. pen. ff. b. t.

23. IV. Heredes institui posse etiam servos. pr. Inst. & l. 3. pr. ff. b. t. Sunt autem illi vel proprij (in quibus scil. testator vel proprietatem nudam habet, vel eandem plenam, & cum usufructu conjunctam. §. 1. in fin. Inst. b. t.) vel alieni (in quibus testator proprietatem non habet, sed vel nudum usumfructum, vel nullum planè jus. §. 3. Inst. b. t.) Proprij olim nō nisi cum libertate, hodiè etiam sinc

sine libertate ex Constitutione Justiniani. *l. pen. C. de necess. serv.* institui possunt. *d. §. 1. Inst. h. t.* ubi tamen excipitur casus, quo mulier cum servo suo rem habuit sive adulterium commisit, quæ ut olim ex SCtō Claudiano non tantum bona, sed & cum iisdem libertatem amittet. *§. un. in fin. Inst. de success. subl. quæ sieb. per bon. vend. & ex SC. Claud.* (quod tamen Justinianus postea abolevit *d. t.*) sic & heredem eundem servum instituendi libertate hodiè privatur ex Constitutione Divorum Severi & Antonini, si modò inchoata jam fuerit adulterij accusatio. *§. 2. Inst. & l. 48. §. 2. h. t.* Alienia autem servi sine libertate heredes institui possunt. *l. 3. pr. ff. h. t.* si modò ipsorum domini passivæ testamenti factio sint capaces; quoniam testamenti factio cum servis ex personâ dominorum estimatur. *l. 31. pr. ff. h. t.* adeò ut & servus hereditarius institui possit, *§. 4. Inst. h. t.* cum hereditas videatur sustinere personam defuncti. *d. §. 4. in fin. Inst. & d. l. 31. §. 1. & l. 64. ff. h. t.* quo casu, etiam si cum herede defuncti non sit testamenti factio, si modò fuerit cum defuncto ipso, Institutio valebit, ut vult Vivianus, & glossa in *l. 52. ff. h. t.*

24. V. Posse quem & unum & plures heredes instituere. *§. 6. Inst. h. t.* suamque hereditatem distribuere vel pro libitu & arbitrio suo, quæ arbitraria hereditatis distributio dicitur à Bocero *Class. 3. Diff. 4. 8. 19.* vel etiam solenni. *l. 13. ff. h. t.* & usitato modo. *§. 7. ibi plerumque. Inst. h. t. l. 50. ff. eod.* quæ ab eodem solennis appellatur. Prior distributio fit, quando quis vel in plures quam duodecim partes, ut dupondium, tripodium, quadripondium, &c. vel pauciores dividit hereditatem. Posterior autem est, quando quis in duodecim partes sive uncias dividit hereditatem, quæ partes omnes conjunctæ ass'lem efficiunt.

25. As autem (si quidem fides habenda Varroni *lib. 1. de ling. lat.*) ab ære dictus est, & continet sub se, ut modo dictum, duodecim partes, quarum 1. Uncia dicitur, duo-

decima pars assis. 2. Sextans, sexta pars assis, & uncias
habet duas. 3. Quadrans, quarta pars assis, & uncias ha-
bet tres. 4. Triens, tertia pars, atque quatuor uncias
complectitur. 5. Quincunx, quinta pars assis, & quinque
uncias continet. 6. Semis seu se libra, dimidia pars assis,
& sex uncias constat. 7. Septunx, septima pars assis, atque
septem uncias continet. 8. Bes, quasi bis triens, octava
pars assis, & octo uncias comprehendit. 9. Dodrans, qua-
si dempto quadrante as, novem uncias habet. 10. Dex-
tans, quasi dempto sextante as, ac decem habet uncias; &
tandem 11. Deunx, quasi dempta unciâ as. Pac. *in not.*
ad §.7. Inst. h.t. Wesemb. &c. ff. h.t. n. ult.

26. De hâc autem assis divisione observandum pri-
mò, non semper opus esse distributione partium, si quis
enim plures heredes instituerit sine parte nominatâ, in-
telligitur eos æqualiter instituisse. §.8. *Inst. &c. l.9. §.12. l.13.*
pr. ff. h.t. (nisi alij conjunctim, alij verò disjunctim scripti
sint, hoc enim casu conjuncti habebuntur pro uno. l.59.
§.2. ff. h.t. Treutl. 2. Diff. II. θ.4. lit. C.) quod Wesemb. *in &c.*
ff. h.t. n. 6. sub fin. rectè ampliat atque extendit ad casum,
quo aliâs successuri ab intestato æquè heredes instituun-
tur, quod declarat etiam exemplo fratrîs, & alterius fra-
tris filiorum; hi enim etiamsi ab intestato iure repræsen-
tationis tantum in stirpem cum propriis thiis succedant.
Aut. post fratres. C. de leg. her. instituti tamen in testamento
cum adjectione formulæ, Acquè heredes sunt, simul
cum fratre superstite, in capita non stirpes, succedunt. l.
13. *pr. ff. h.t.*

27. Secundò, quod etiamsi quis usitato & solenni-
modo distribuerit hereditatē suam, eveniat tamen non-
nunquam, ut distributio illa solennis degeneret in arbit-
riam; ut si quis plures heredes instituerit, atque in qui-
busdam partes expresserit, quæ conjunctæ assēm effici-
unt; in quibusdam autem nullarum partium mentio-
nem

nem fecerit, e.g. instituit quis Gajum ex dodrante. Scium ex quadrante, Mævium autem simpliciter nullâ parte expressâ, hoc sanè casu dupondius fiet, atque Gajus & Se-
jus in dimidiam hereditatis partem, Mævius autem solus in alteram dimidiam succedet. §.8. vers. fin verò Inst. & l.
17. §.3. l.19. ff. h.t. nec interest quo loco scribatur heres ille
sine parre. l.20. l.78. §.2. ff. h.t.

28. Tandem & illud observandum, quod si quis he-
redes instituat ex certis partibus, quæ tamen assem non
conficiunt, adeò ut pars aliqua assis vacet, pars illa va-
cans accrescat scriptis hereditibus pro hereditariâ por-
tione, adeò ut si quis alterum ex semissâ, alterum ex qua-
drante heredes scripsicerit, qui accedit quadrans institutis
pro partibus hereditariis accrescat. §.9. Inst. & l.13. §.2. &
3. ff. h.t. & econtra si plures heredes scripti sint in portio-
nibus, cuiilibet eorum pro hereditariâ portione (sive cā
parte ex quâ scripti sunt) decrescat. d. §.9. in fin. add. hic
multos alias casus ex C.J.A. h.t. b.s. & seqq. & ex l. 13. &
seqq. ff. h.t.

29. Hactenus de causâ materiali circa quam, quatenus ad ipsos heredes spectat, subsequuntur nunc res, in
quibus heredes institui possunt, quæ ut ipsius testatoris
propriæ sint, non alienæ (utin legatis, §.4. Inst. de legat.)
necessere est. vid sup. b.7. sive deinde sint mobiles, sive im-
mobiles, adeò ut etiam rerum certarum institutio fieri
possit. §.3. Inst. quib. mod. test. infirm l.35. pr. & §.1. ff. h.t. l.29.
ff. ad S. Ctorum Trebell. ita tamen, ut, si solus aliquis insti-
tutus fuerit, detractâ certâ illius rei mentione ex asse he-
redes fiat. l.1 §.4. l.9. §.13. l.10. & 11 ff. h.t. Potest etiam institu-
tio fieri vel de totâ hereditate, vel de aliquâ tantum par-
te, modò pars illa appareat. l.17. §.3. l.19. l.31. §.1. ff. h.t. l.ult.
ff. de bon. poss. secundum tabb.

30. Per illustratâ hactenus causâ materiali, consideran-
da venit formalis, quomodo nimirum heredis institutio
fieri

Causa for-
malis.

fieri debeat, de quā notandum. Primo jure quidem veteri omne testamentum initium sumisse ab heredis institutione, tanquam fundamento atque capite totius testamenti, adeo ut nec libertas (in cuius tamen favorem antiqui legislatores multa contra communes regulas statuerunt. §.4. *Inst. de donat.* & §.34. *Inst. de legat.* l.24. §.10. *in fin ff. de fideicomm. libert.*) neque legata ante hanc rectē relinquerentur; quod tamen deinde mutatum est, & sublatum ab Imp. Justiniano; cum incivile putaret, scripturæ quidem ordinem sequi, speni autem testatoris voluntatem. d. §.34. ibi, sed quia *Inst. de legat.* add. l.77. §. 12. ff. *de leg. 2.*

31. Secundò notandum heredis institutionem fieri posse vel directis verbis, ut Sejum heredem instituo, heredem esse volo, &c. vel obliquis, ut rogo te Seji, Mævio ut hereditatem restitucas. l.15. C. de test. etiam paucissimis. l.1. §.5. ff. b.t. (quod tamen de testamento nuncupativo accipendum videtur, in quo minus scribi contingit, quām nuncupetur, ut l.9. §.2. ff. b.t. ut vult C.J.A. b.t. §.16. n.2.) item vel purè (ut cum simpliciter sine diei aut conditionis adjectione aliquis heres instituitur) vel sub conditione (ut si institutio in certum aliquem eventum rejicitur, Bocer. *Class. Disp.* 4. §.38. & 42.) tali quidem, quæ in effectū aliquando deduci potest, aliás tanquam impossibilis pro non scriptā habebitur. §.10. *Inst.* & l.45. ff. b.t. l.20. *pr. ff. de condit.* *Inst.* l.3. ff. *de condit.* & *demonstr.* In diem tamen (argumento l.7. §.10 ff. *de min.* l.88. ff. b.t.) vel ex die (argumento l.56. ff. b.t. & l.7. ff. *de R.I.*) fieri non potest, §. 11. *Inst.* & l.34. ff. b.t. adde his C.J.A. b.t. §.16. & Treutl. 2. *Disp.* 11. §. 3.

Finalis.

32. Superest unica adhuc causa, finalis scil. quæ duplex hic dari potest, est enim hęc heredis institutio inventa tūm in gratiam testatoris (cuius quippe interest habere successorem. l.6. *pr. ff. de Interrog.* in *Iur. fac.* qui post mor-

9.

mortem voluntatem ipsius, in legatis fortè vel fideicommissis præstandis aut dandis libertatibus expressam, excatur; nihil enim in testamento valet, quoties executore, herede sc. destituitur) tūm etiam heredis instituti, qui hoc titulo honoratus. l. 5. §. 6. ff. de legat. præst. in omne jus, quod defunctus habuit, succedere potest.

33. Expositis hactenus causis ipsis sequuntur carundem effectus; quorum præcipuus hic est, quod heredes instituti succedant in omne jus, quod defunctus habuit. l. 62. ff. de R. I. ubi repetenda herendum divisio proposita, supr. in b. II. quod scil. alij sint simpliciter necessarij, alij sui & necessarij, alij verò extranei sive voluntarij; in quibus diversi apparent effectus.

34. Simpliciter enim necessarij heredes (ut sunt servi ipsius testatoris proprij. §. 1. Inst. de her. qual. & diff.) sive velint sive nolint adire hereditatem coguntur; olim quidem cum hāc conditione, si quidem cum libertate instituti fuerint. §. 1. Inst. d. t. Hodie libertate etiam non adiectā simul heredes & liberi fiunt. §. servus 4. Inst. h. t. nisi à vivo testatore vel manumissi vel alienati fuerint. d. §. 4.

35. Sui autem & necessarij heredes (ut sunt ij qui in potestare patriā ipsius testatoris mortis tempore immediatè fuerunt. §. 2. Inst. de her. qual. & diff.) coguntur quidem hereditatem suscipere, nisi beneficium abstinendi à Prætore imperaverint. d. §. 2. Quod si tamen, dum de liberant, an beneficium illud à Prætore petere velint, moriantur, ad successores jus illud transmittunt. l. un. §. novissimo vers. Exceptus C. de cad. toll. l. un. C. de his qui ante apert. tabb. l. 1. §. 8. ff. de collat. si modò substitutus nullus sit in testamento. l. 16. ff. de lib. & posth. nec vivo adhuc testatore mortui fuerint. l. 3. C. de jur. delib. quo casu notandum, quod si una cum patre perierit filius pubes, præsumatur is patri supervixisse, dueto hāc in parte argumento à mortalitatis ordine, quo ascendens priùs mortuus intel-

C legitur,

ligitur, quām descendens. l. nam & si. 15 pr. ff. in off. testam.
si fin verò filius impubes periclit cum Patre, præsumatur
pater filio supervixisse: cum artas impuberis repentinio
casui magis videatur objecta, argum. l. 23 ff. de reb. dnb. ni-
fi in utroque casu contrarium probetur. l. o. §. fin. ff. dt.

36. & ult. Extranei tandem heredes sive voluntarij,
non coguntur hereditatem suspicere; sed habent delibe-
randi potestatem, quā instrumenta hereditaria inspic-
re. l. 5. pr. ff. de jur. delib. atque rationes defuncti petere
possunt. l. 28. ff. de Acquir. hered. quod si tamen heredita-
tem adierint, eam rursus repudiare non possunt etiam
multo ære alieno oneratam. §. 5. Inst. de her. qual. & diff.
nisi sint minores, qui ob aditam damnosam hereditatem
in integrum restitui possunt. l. 1. & t. t. C. si min. se ab her.
abstin. add. hīc sup. b. II.

COROLLARIA.

1. An omnes homines simul heredes institui possint? Aff.
2. An Dominus noster Iesus Christus, vel aliquis Archangelorum aut Martyrum heres institui possit? Aff.
3. An heredis institutio fieri possit de rebus Emphyteuti-
ciis? Aff.
4. An etiam de rebus Feudalibus? N.
5. An libertas servo cum conditione relinquiri possit? Dist.
6. An in tali heredum institutione: Primus heres esto, se-
cundus & tertius quis ex partibus heredes sunt: uno de-
ficiente, inter reliquos jus accrescendi locum habeat? A.
7. An verbis enunciatiis, ut vulgo vocant, heredis institu-
tio perfici possit? N.

ad

Ad

Dn. RESPONDENTEM.

I.

UT celsa rupis scandunt fastigia dama,
sic tu Parnassi culmina grata petis.
Culmina, perge, sacri mōtis concendere, perge:
fructus namque tibi non numerandus erit.
Inclyta, perge, flagrans penetrare sacraria ju-
perge, & continuus sit tibi furis amor. (ris,
Tum Themis eximio te condecorabit honore,
& dignus placidā munera fronte geres.

amicitiae causā f.

Elias Brackenhoffer.

II.

Ardua sectantes labor ingens, curaque multa,
Sed manet & curæ, gloria multa, comes.
Det Deus, ut pulcri specimen quem ferre laboris
Cernimus, hunc ingens inde sequatur honos !

Fausti ominis ergo pauca hæc apposuit

Iohannes Sebastianus Gambs.

F I N I S.

51

X 2615926

V3.17

